

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 327. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761559926464/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

at komme igien til vor Hovedsag, saa har store Mænd endnu en Aarsag, hvorfor de ikke bør gifte sig -- Man har snart aldrig seet en ret stor Mand, som har været lykkelig i sit Giftermaal -- Der kunde skrives en herlig Bog herom -- Sokrates fik en Xantippe -- Periander, en af de syv Viise i Grækenland, blev nødt til, at sparke sin Kone ihjel

LEANDER

(Afsides til Araminte)

10 Sparke sin Kone ihjel! -- Hvilken ubehøvlet Pedant!

EN TIENNER

Kaffeen staaer paa Bordet

ORONTES

15 Dersom dem da behager, saa vil vi gaae ind

(De staaer op, og gaaer som naar som Leander)

LEANDER

Himlen skee Tak! -- Han skulde tilsidst have paastaet, at en Foliant, var bedre, end en Kone

20 (Han gaar.)

ENDE PAA DEN ANDEN HANDLING

TREDIE HANDLING

FØRSTE OPTRIN

LEANDER

25 Her er det, at Leonore lovede mig, at møde, for at høre, sagde hun, nogle Øyeblik paa mine Daarligheder -- Men, med hvilken indtagende Mine, sagde hun dette! -- Ha! -- Hun veed for vel, at den reene Kiærlighed er Viisdom, og Dyd, og Belønning for Dyd -- Fortredelige Selskab, som opholder min Leonore! -- Som røver mig hendes liffige Røst, hendes Smil, hendes Aandedræt -- Hendes Skygge! -- Hvilken Vanskiæbne har i Dag samlet Byens latterligste, ekkelste Peber-Svende hos Orontes? -- En Samuel Smalbeen, som søger en Ære i, at fortælle heele Verden, at han er ugift, fordi han er liderlig -- En Herr von Lilleput, som troer, at det er dumt, at gifte sig, fordi det staaer

i Bibelen — En Magister Træknub, som troer, at
 giøre Verden større Tieneste, med at besmøre Pa-
 pier til Kræmmerhuse, end med at forsørge en Fa-
 milie — En Claus Dosmer, som ikke vil gifte sig,
 førend han kan faae en riig Brygger Enke — Him- 5
 mel! — Hvilke Dyr! — Hvor frække i deres Snak!
 — Hvor ubehøvlede i deres Manerer! — Saa aa-
 bent, som vort Hicrte er, saa redebonne, som vi
 ere til at være fornøiede med alle, naar vi ere lyk-
 kelige, saa kunde jeg dog ikke holde dem ud — 10
 Hvor kan du det min Leonore? — (Han seer paa sit Uhr)
 Hun bliver længe borte — Vil hun da bie til vi ikke
 mere kan komme til at tales ved allene, og udøse
 vore Hjerter for hinanden? Men der er hun, der er
 hun! — Mit Liv! — Min Glæde! — (Han vil modtage Leo- 15
 nore, og bliver i hendes Sted Henrik vaer) See, er det den Slubbet?

ANDET OPTRIN

HENRIK OG LEANDER

HENRIK

(leende)

20

Slubbet! — Det var et bandsat Fald, fra mit
 Liv! — Min Glæde!

LEANDER

Hvad vil du? — Hvor kan du komme fra?

HENRIK

25

Har Herren da glemt, at han selv sendte mig ud
 paa Spionerie?

LEANDER

Jeg erindrer det — du skulde udfritte min Far-
 broders Pernille — Og hvad fik du, at vide? 30

HENRIK

O jeg har fundet et Pund hos mig, som jeg ikke
 vidste, at jeg besad — Havde jeg aagret dermed i
 Krigens Tid, saa havde jeg vist svinget mig i Veyret
 derved — Jeg er en Spion, over alle Spioner 35

LEANDER

Dine fortreffelige Gaver, var ikke det, som jeg
 vilde vide